

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E
cu privire la recurs

învinuirea lui

Ghenadie Gîscă
(art. 325 alin. (1) Cod penal)

*(Dosarul nr. 1ra-1692/2023
Nr. PIGD I-19032253-01-1ra-14092023)*

Recurs depus înainte de 01 septembrie 2023; Provocare la săvârșirea infracțiuni; Recursul admis, deoarece autoritățile nu au înlăturat dubiile cu privire la provocare; Efectul constatării provocării la săvârșirea infracțiunii; Efectul ordonanței procurorului de respingere a plângerii apărării privind provocarea.

23 iulie 2025

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Instanța de fond: Ion Moroza
Curtea de apel: Ion Pleșca, Maria Negru, Alexandru Spoială, Elena
Cojocari, Stelian Teleucă și Marcel Juganari
Curtea Supremă de Justiție: Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas

Textul corespunde originalului

Judecând recursul în cauza penală privind învinuirea lui Ghenadie Gîscă,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,
Vladislav Gribincea,
Ghenadie Eremciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Ghenadie Gîscă s-a născut în anul 1980 în raionul Ungheni. El a fost învinuit, în temeiul art. 325 alin. (1) Cod penal, de corupere activă.

2. Ghenadie Gîscă a fost apărât de avocatul Ion Ticu.

3. În prima instanță cauza penală a fost examinată în procedură generală. Ghenadie Gîscă a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal și condamnat la doi ani de închisoare și amendă în mărime de 2.250 de unități convenționale. Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de tre ani. Instanța de apel a respins apelul apărării și a menținut sentința.

4. La 26 aprilie 2019, avocatul Ion Ticu a depus recurs în care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei hotărâri de achitare. La 02 iulie 2019, instanța de recurs a admis recursul, a casat decizia și a dispus rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel. La 28 martie 2023, instanța de apel a respins apelul apărării și a menținut sentința.

5. La 17 iulie 2023, avocatul Ion Ticu a depus recurs în care solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și dispunerea achitării lui Ghenadie Gîscă.

6. Urmărirea penală în această cauză a fost pornită la 27 decembrie 2016 și s-a finalizat la 30 ianuarie 2017. Prima instanță a examinat cauza în perioada 27 martie 2017 – 23 noiembrie 2018. Instanța de apel a examinat cauza între 12 decembrie 2018 și 27 februarie 2019 și 08 august 2019 și 28 martie 2023. Instanța de recurs a examinat cauza în perioada 15 mai – 02 iulie 2019. Dosarul a ajuns din nou la Curtea Supremă de Justiție la 17 iulie 2023.

7. Examinarea recursului a fost programată pentru 15 mai 2025. În urma analizei argumentelor din recurs, completul a considerat necesară convocarea părților în ședință publică pentru examinarea recursului. Participanții au primit din timp următoarea întrebare, la care trebuiau să ofere răspuns în cadrul ședinței:

A avut oare loc o provocare a lui Ghenadie Gîscă la comiterea infracțiunii incriminate acestuia (a se vedea pentru standardele relevante, decizia CSJ nr. [Ira-735/23](#), §§ 39-43 și [fișa tematică](#) în această materie)?

8. Sedința publică a avut loc la 17 iunie 2025, iar la ședință s-au prezentat procurorul Pavel Guțan, avocatul Ion Ticu, inculpatul Ghenadie Gîscă și martorul Ion Dogaru.

ÎN FAPT

a. Învinuirea adusă

9. Ghenadie Gîscă a fost acuzat că, la 26 decembrie 2016, în biroul Inspectoratului de poliție Buiucani, făcând uz de cuvinte și gesturi, i-a promis ofițerului superior de investigații Ion Dogaru suma de 2.000 de lei pentru a nu-i sista activitatea ilegală de întreprinzător și pentru a evita întocmirea proceselor verbale contravenționale referitor la fapte de desfășurare a activității ilegale de întreprinzător și comercializare ilegală a valorilor materiale. La 28 decembrie 2016, el i-a oferit efectiv suma de 2.000 de lei cu același scop, încercând să-l determine să nu-și îndeplinească atribuțiile de serviciu. Acțiunile lui Ghenadie Gîscă au fost calificate conform art. 325 alin. (1) Cod penal (corupere activă).

b. Probatoriul acuzării

10. La 27 decembrie 2016, a fost ridicat telefonul mobil „Samsung 7S Edge” al ofițerului Grosu Maxim, pe care era stocată înregistrarea convorbirii dintre Ghenadie Gîscă și Ion Dogaru. Acest telefon a fost recunoscut în calitate de corp delict și anexat la dosarul penal (f.d. 68, 75, vol. I).

11. Procesul-verbal de examinare din 27 decembrie 2016, potrivit căruia, a fost examinat telefonul mobil de model „Samsung 7S Edge” ridicat de la ofițerul superior de investigații al Inspectoratului de poliție Buiucani, Maxim Grosu, prin intermediul căruia la 26 decembrie 2016 s-a efectuat înregistrarea convorbirilor dintre Ghenadie Gîscă și ofițerul de investigații Ion Dogaru în incinta Inspectoratului de poliție Buiucani (f.d.69-74, vol.I).

12. Anexă la procesul-verbal de examinare din 27 decembrie 2016 constituie stenograma discuției purtate la 26 decembrie 2016 între condamnatul Ghenadie Gîscă și ofițerul de investigații Ion Dogaru, înregistrată în mod privat cu un telefon pregătit în prealabil, ce aparține unui coleg al ofițerului Maxim Grosu. Conversația, cu durata de circa 15 minute, a vizat activitatea de comerț ambulant desfășurată de Gîscă. Dogaru i-a reproșat lipsa unei forme legale de activitate, sugerând cel puțin obținerea unei patente, iar Gîscă a invocat dificultăți financiare. La întrebarea ofițerului privind soluționarea situației, Gîscă a propus suma de 2000 de lei. Dogaru i-a cerut să revină a doua zi cu actele de care dispune – autorizația expirată, certificate de proveniență, documente de la primărie, bonuri – menționând că va analiza situația. (vol. 1, f.d. 70 -74).

13. Procesul-verbal din 05 ianuarie 2017 consemnează rezultatele măsurii speciale de investigații efectuate la 28 decembrie 2016, constând în interceptarea și înregistrarea convorbirilor și imaginilor video dintre condamnatul Ghenadie

Gîscă și ofițerul de investigații Ion Dogaru, desfășurate în biroul acestuia din incinta IP Buiucani. Discuția, cu durata de aproximativ o oră, a vizat inițial aspecte legate de activitatea comercială a inculpatului (vânzarea de cartofi, harbuji, îngrășăminte), dificultatea obținerii autorizației, sancțiunile aplicabile conform Codului contravențional, precum și situația personală și familială a lui Gîscă. În paralel, ofițerul a întocmit un proces-verbal contravențional. Spre final, inculpatul a scos din buzunar 2000 de lei (10 bancnote a câte 200 lei) și i-a plasat pe masa ofițerului, moment în care au intervenit colaboratorii CNA. Suma a fost ridicată în aceeași zi, în urma cercetării la fața locului, și recunoscută, prin ordonanța din 30 decembrie 2016, în calitate de corp delict (f.d. 31–48; 77–78; 85, vol. I).

14. Martorul Ion Dogaru a declarat că desfășura verificări privind legalitatea comerțului stradal în privința lui Ghenadie Gîscă. Ultimul s-a prezentat la IP Buiucani, încercând insistent să stabilească întrevederi în afara instituției. Martorul a refuzat și l-a convocat în biroul său, solicitând documente justificative pentru activitatea desfășurată. În timpul discuției, Gîscă a făcut aluzii și propuneri pentru soluționarea „nelegală” a cazului, oferindu-i 2.000 de lei ca mită pentru a nu întocmi proces contravențional. Ulterior, Gîscă a revenit cu un certificat de la primărie, dar fără toate actele necesare. În timp ce el iniția întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, Gîscă a pus banii pe masa de serviciu. Martorul a raportat imediat tentativa de mituire conducerii IP Buiucani, iar ulterior, cu implicarea CNA, s-a desfășurat documentarea faptelor. În ce privește relația cu Oleg Bîrliba, martorul a precizat că îl cunoaște, este șeful serviciului ordinea publică și nu i se subordonează lui.

15. Martorul Maxim Grosu a relatat că, la sfârșitul lunii decembrie 2016, în una din zile, colegul său, Ion Dogaru, i-a solicitat să-i împrumute telefonul și l-a întrebat totodată dacă are un reportofon, menționând că se află în birou o persoană suspectă. Grosu a verificat funcționalitatea aparatului, care i-a fost returnat după aproximativ 30 de minute.

16. La dosar a fost anexată copia fișei postului ofițerului superior de investigații a fraudelor economice al Inspectoratului de Poliție Buiucani, Ion Dogaru, prin care se atestă că acesta este persoană publică, iar una din atribuțiile funcționale este constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor cu întocmirea proceselor - verbale (f.d.86- 90, vol.I).

17. La 26 decembrie 2016, ofițerul superior de investigații al Inspectoratului de poliție Buiucani, Dogaru Ion, a întocmit un raport potrivit căruia acesta a fost influențat necorespunzător de Gîscă Ghenadie, manifestată prin promisiunea oferirii mijloacelor bănești în sumă de 2.000 de lei, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale (f.d.110, vol.I);

18. La dosar au fost anexate și alte documente relevante, inclusiv copia dispoziției Inspectoratului General de Poliție nr. 341/1/479 din 22 decembrie 2016, privind măsuri de relevare, documentare și combatere a circuitului ilegal al mărfurilor accizate și contrafăcute, precum și de protecție a consumatorilor și

producătorilor autohtoni în perioada sărbătorilor de iarnă. Documentul nu conține nicio referire expresă la Ghenadie Gîscă. Ulterior, la 24 decembrie 2016, a fost emisă o ordonanță de pornire a procesului contravențional, în care se constată înregistrarea informației privind desfășurarea activității ilegale de antreprenariat – constând în comercializarea de fructe și legume pe teritoriul mun. Chișinău –, fapte calificate conform art. 263, 265 și 273 Cod contravențional. Prin aceeași ordonanță, ofițerul de investigații Ion Dogaru a fost desemnat agent constator, fiind împuternicit cu atribuții de constatare a contravențiilor (f.d. 97–98, vol. I).

19. În faza de judecată, procurorul a prezentat ordonanța din 17 februarie privind refuzul pornirii urmăririi penale și clasarea procesului penal în privința ofițerului de investigații Ion Dogaru, motivată prin lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal. Ordonanța s-a întemeiat pe raportul întocmit de procurorul anticorupție Vitalie Codreanu, care a condus urmărirea penală în cauza lui Ghenadie Gîscă (vol. 2, f.d. 20–22).

c. Probatoriul apărării

20. În fața instanței de fond și apel, Ghenadie Gîscă nu a recunoscut vinovăția, afirmând că ofițerul Ion Dogaru i-ar fi sugerat indirect, prin gesturi și mimică, plata sumei de 5.000 de lei. El i-ar fi propus 2.000 de lei, considerând-o accesibilă. La 28 decembrie 2016, el s-a prezentat la biroul ofițerului, unde a depus acte și a dat o explicație în scris. Potrivit înregistrării video, Ion Dogaru ar fi așteptat remiterea sumei de bani. Fără solicitarea inițială a ofițerului, nu ar fi oferit nicio sumă. De asemenea, Ion Dogaru l-a contactat telefonic de aproximativ de 15 de ori și că i-a promis închiderea cauzei contravenționale în schimbul plății.

21. Martorul Natalia Știrbu a declarat că, în decembrie 2016, în timp ce lucra ca vânzătoare la punctele comerciale gestionate de Ghenadie Gîscă, a fost abordată de un polițist îmbrăcat în civil, care s-a legitimat și a întrebat dacă are autorizație și permis de muncă. Ofițerul a revenit o săptămână mai târziu cu o altă persoană, moment în care martora a fost avertizată. Ulterior, a părăsit locul de muncă, iar Gîscă i-a spus că se va ocupa personal de problema cu poliția.

22. Martorul Valentina Obrejanu a declarat că, în toamna anului 2016, a fost abordată de două persoane care s-au prezentat ca fiind de la poliție. Aceștia au verificat marfa, i-au spus să înceteze vânzarea și i-au aplicat o amendă de 5.000 de lei. Neavând acte justificative, ea a fost ulterior vizitată și de alți colaboratori ai poliției în mai multe locații unde desfășura activitatea, toți cu cerințe similare.

23. La dosar există informația privind convorbirile telefonice de la companiile „Orange”, SA „Moldcell”, SA, „Unite” efectuate între Ghenadie Gîscă și Ion Dogaru ridicate în baza încheierii instanței de judecată din 27 aprilie 2017 (f.d. 29-30, 74-180, vol. 1). Din descifrarile convorbirilor telefonice rezultă că doar martorul Ion Dogaru l-a contactat pe inculpat, pentru prima dată la 23 decembrie 2016. Ulterior, Dogaru l-a apelat din nou pe Gîscă la 25 decembrie 2016 și 26 decembrie 2016, de cinci ori consecutiv. La 27 decembrie 2016, martorul l-a contactat o singură dată, iar la 28 decembrie 2016 de patru ori.

c. Sentința

24. La 23 noiembrie 2018, prin [sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani](#), Ghenadie Gîscă a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal și condamnat la doi ani de închisoare și amendă în mărime de 2.250 de unități convenționale. În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de trei ani. Instanța a dispus confiscarea în folosul statului a sumei de 2.000 de lei, formată din 10 bancnote a câte 200 lei fiecare, ridicate prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28 decembrie 2016 și recunoscute ca corp delict prin ordonanța din 30 decembrie 2016. Instanța, analizând ansamblul probator, a reținut că inculpatul a săvârșit infracțiunea de corupere activă, constând în promisiunea și oferirea, personal, a unei persoane publice – ofițerul superior de investigații Dogaru Ion – a sumei de 2.000 de lei, pentru ca acesta să nu îndeplinească acțiuni ce îi reveneau în exercitarea funcției. La 26 decembrie 2016, în cursul discuției purtate în biroul ofițerului, inculpatul a promis bani pentru a evita documentarea contravențională. Ulterior, la 28 decembrie 2016, în același birou, inculpatul i-a remis ofițerului suma promisă, urmărind scopul de a-l determina să nu-și exercite obligațiile de serviciu, inclusiv neîntocmirea proceselor-verbale pentru contravențiile prevăzute de art. 263 și art. 265 Cod contravențional.

25. Instanța de judecată a constatat că, potrivit procesului-verbal privind interceptarea și înregistrarea convorbirilor, discuțiile purtate între Ion Dogaru și Ghenadie Gîscă atestă în mod clar promisiunea și oferirea sumei de 2.000 de lei de către inculpat. Aceste constatări au fost coroborate cu raportul întocmit de ofițerul Ion Dogaru, care a semnalat tentativa de influențare necorespunzătoare exercitată asupra sa de Ghenadie Gîscă. Instanța a reținut că declarațiile martorilor audiați confirmă implicarea inculpatului în activități de comerț ilicit, aceste declarații fiind concordante cu celelalte probe administrate. Instanța nu a analizat în mod explicit susținerile apărării privind apelurile telefonice insistente ale lui Ion Dogaru și ipoteza unei eventuale provocări, omițând să se pronunțe asupra acestui aspect invocat în apărare.

26. La 07 decembrie 2018, avocatul Ion Ticu, în interesele lui Ghenadie Gîscă, a depus apel. El a solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare. Apărarea a susținut că hotărârea a fost întemeiată exclusiv pe probele acuzării, neglijându-se probele prezentate de apărare. De asemenea, apărarea a invocat provocarea inculpatului la comiterea infracțiunii, care nu a fost analizată.

d. Prima procedură de apel și de recurs

27. La 27 februarie 2019, [Curtea de Apel Chișinău](#) a respins apelul. Instanța a constatat că nu au fost invocate motive suficiente pentru a combate concluzia de vinovăție a condamnatului. Instanța de fond a analizat obiectiv și complet probele administrate, dovedind vinovăția inculpatului. Curtea de apel a relevat că ofițerul superior de investigații, Ion Dogaru, a fost abordat în mod repetat de către

Ghenadie Gîscă, care i-a solicitat întâlniri în afara inspectoratului pentru a interveni și influența verificările la punctele comerciale ale acestuia. Instanța a concluzionat că Ion Dogaru a reacționat la solicitările inculpatului, având rol de agent sub acoperire și nu de agent provocator, acțiunile sale fiind coordonate cu superiorii.

28. La 26 aprilie 2019, avocatul Ion Ticu, în numele lui Ghenadie Gîscă, a depus recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) din Codul de procedură penală. El a solicitat casarea deciziei și pronunțarea unei hotărâri de achitare. Apărătorul a invocat că instanțele de judecată nu s-au pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel. Ele nu au analizat declarațiile martorilor Natalia Știrbu și Obrejan Valentina, precum și descifrările convorbirilor telefonice, care răstoarnă probatoriul acuzării. Fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, or suma pretinsă de la Ghenadie Gîscă a fost de 5.000 de lei, iar acesta a oferit doar 2.000 de lei, ca urmare a unei provocări din partea lui Ion Dogaru. Recurentul mai menționează că după 26 decembrie 2016, inculpatul a fost contactat insistent de ofițerul Ion Dogaru, care i-a solicitat să se prezinte la inspectorat pentru întocmirea unor procese-verbale cu privire la contravenție, fapt ce întărește teza provocării.

29. La 02 iulie 2019, [Curtea Supremă de Justiție](#) a admis recursul și a remis cauza la rejudecare în aceeași instanță. În motivare s-a reținut că instanța de apel nu a analizat în mod corespunzător motivele invocate în apel, probele apărării fiind doar enumerate, fără a fi examinate și consemnate în procesul-verbal. Instanța de apel a constatat, prin decizia sa, semnele calificative „oferirea și darea, personal, unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin” efectuând astfel o încadrare juridică incompletă și neclară, deoarece lipsește raportarea acestor acțiuni la calificativele obligatorii din dispoziția normei prevăzute la art. 325 Cod penal „pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia”.

e. A doua procedură de apel

30. Prin decizia [Curții de Apel Chișinău](#) din 28 martie 2023, apelul a fost respins. Instanța a stabilit că inculpatul Ghenadie Gîscă a săvârșit infracțiunea de corupere activă prin oferirea sumei de 2.000 de lei ofițerului de investigații Ion Dogaru, persoană publică, pentru a nu documenta activitatea sa ilegală de comerț. Oferirea a avut loc din inițiativa inculpatului, fiind confirmată prin interceptări, declarații și alte probe concludente. Instanța de apel a reținut că nu sunt întrunite condițiile cumulative stabilite în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului pentru constatarea unei provocări instituționale. Instanța a subliniat că contactul dintre agent și inculpat a fost autorizat, iar acțiunile polițistului nu au depășit limitele atribuțiilor legale. Intervenția ofițerului a avut loc în contextul verificării unor sesizări, iar inițiativa întâlnirilor a aparținut inculpatului, care manifesta preocupare pentru controalele la punctele sale de comercializare. Atât inculpatul, cât și martorii apărării, au confirmat că, anterior, acestuia i-au fost

aplicate sancțiuni contravenționale, dar nu s-au conformat, mutând punctele de vânzare. Existau suspiciuni obiective privind intenția inculpatului de a influența controlul, ceea ce exclude ipoteza unei conduite spontane provocate. Nu s-au stabilit elemente de presiune, instigare directă sau inducere a faptei din partea agentului statului.

31. La 17 iulie 2023, avocatul Ion Ticu, în numele condamnatului, a depus recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 16) Cod de procedură penală. Apărarea a invocat nemotivarea efectivă a hotărârii atacate, prin preluarea substanțială a considerentelor unei decizii anterioare casate de CSJ (pct. 16); lipsa analizei declarațiilor martorilor Știrbu și Obrejanu, precum și a descifrărilor convorbirilor telefonice care ar susține apărarea (pct. 6); și inexistența elementelor constitutive ale coruperii active, susținând că acțiunea inculpatului a fost determinată de o provocare din partea ofițerului Ion Dogaru. Ultimul, între 21–24 decembrie 2016, s-ar fi deplasat la punctele comerciale administrate de inculpat, iar în 26 decembrie 2016 l-ar fi convocat la sediul Inspectoratului de Poliție, formulând indirect o solicitare de bani sub forma unei „taxe de protecție”. (pct. 8). Această pretinsă solicitare ar fi fost reiterată în aceeași zi, în cadrul întrevederii din biroul ofițerului, printr-o afirmație aluzivă privind nemulțumirea unui superior, ceea ce, în opinia apărării, se coroborează cu conținutul convorbirilor interceptate și cu stenograma administrată de acuzare. Avocatul a mai menționat și o sentință de condamnare a ofițerului Ion Dogaru pentru corupere pasivă, considerată relevantă pentru evaluarea conduitei acestuia.

32. La 19 martie 2025, procurorul delegat în secția Judiciar penală a Procuraturii Generale, Sergiu Crijanovschi, a depus referință în care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil. Acuzarea consideră că instanța de apel și-a motivat detaliat soluția adoptată.

f. Ședința Curții Supreme de Justiție

33. Curtea Supremă de Justiție a organizat [o ședință publică la 17 iunie 2025](#). Instanța a audiat martorul Ion Dogaru și a vizionat înregistrările video.

34. Martorul Ion Dogaru a declarat că deținea, la momentul relevant, și calitatea de agent constatat, precizând că întocmise anterior procese-verbale contravenționale în privința altor persoane, inclusiv în domeniul combaterii comerțului clandestin. Martorul a manifestat dificultăți evidente în a-și aminti detalii esențiale privind faptele investigate și persoanele implicate, invocând trecerea timpului și faptul că nu mai activează în poliție. Ion Dogaru a susținut că nu a avut contact cu Ghenadie Gîscă anterior emiterii ordonanței din 24 decembrie, iar ulterior a documentat activități comerciale neautorizate. Gîscă ar fi refuzat să se prezinte la Inspectoratul de Poliție Buiucani și a solicitat întâlnirea într-un alt loc, fapt ce l-a determinat pe martor să se autosesizeze. În ceea ce privește fapta de corupere, martorul a relatat că inculpatul i-ar fi sugerat aplicarea unei amenzi mai mici sau stoparea constatărilor, ceea ce a interpretat drept o tentativă de influențare. El a recunoscut că nu mai are o

reprezentare clară asupra numărului și conținutului discuțiilor purtate cu inculpatul, nici cu privire la data exactă a autosesizării. El a negat implicarea superiorului Oleg Bîrliba în acțiunile desfășurate, precizând că toate activitățile au fost realizate în echipă și în conformitate cu ordonanțele emise. Ion Dogaru a afirmat că nu a amenințat pe nimeni cu reținerea și că acțiunile sale au fost motivate de necesitatea legală de a întocmi procese-verbale în prezența persoanei vizate. Deși a confirmat prezența sa în anumite puncte comerciale administrate de inculpat, inclusiv pe strada Tudor Vladimirescu din Durlești, el a precizat că nu avea acces permanent la baza de date „Acces” și că echipa sa era responsabilă de documentarea întregii activități economice desfășurate de acei agenți. Oleg Bîrliba a recunoscut că l-a telefonat pe condamnat, iar telefonul condamnatului l-a obținut de la una din vânzătoare în timpul controlului din 24 decembrie 2016.

35. În ședința de judecată, instanța a procedat la redarea integrală a înregistrării audio din 26 decembrie 2016, ce surprinde convorbirea dintre condamnatul Ghenadie Gîscă și martorul Ion Dogaru, precum și a înregistrării video din 28 decembrie 2016, având aceeași protagoniști.

36. Ghenadie Gîscă a declarat în ședința de judecată că problemele sale cu organele de drept ar fi început în anul 2016, odată cu numirea lui Oleg Berliba în funcția de șef al Ordinii Publice din sectorul Buiucani, acesta pretinzând „taxe de protecție” de la vânzători, inclusiv de la Gîscă. Potrivit acestuia, în perioada respectivă activa cu familia în domeniul comerțului ambulant sezonier, fără autorizație permanentă. Berliba i-ar fi cerut de la condamnat câte 1.000 de lei lunar pentru fiecare punct de vânzare, însă el a refuzat. După plecarea lui Oleg Berliba, presiunile ar fi fost continuate de Ion Dogaru, care i-ar fi adresat solicitări indirecte de mită. Gîscă afirmă că a fost contactat telefonic, somat să se prezinte la Inspectoratul de Poliție Buiucani și că, în urma refuzurilor sale, Dogaru ar fi organizat controale simultane în toate punctele comerciale ale condamnatului. La 26 decembrie 2016, Gîscă s-ar fi prezentat la Inspectorat „pentru a negocia”, dar nu pentru a oferi mită, precizând că nu deținea suma pretinsă. În biroul lui Ion Dogaru ar fi avut loc gesturi sugestive privind suma de 5.000 de lei, că nu s-a ajuns la o înțelegere și că a fost contactat ulterior pentru a confirma dacă a obținut banii. Ghenadie Gîscă declară că nu a denunțat anterior aceste fapte, temându-se de represalii și lipsa de eficiență a organelor competente. Instanțele anterioare ar fi ignorat elemente relevante ale apărării, care ar fi putut confirma pretinsele fapte de corupție ale organelor de poliție.

37. Apărătorul lui Ghenadie Gîscă, avocatul Ion Ticu, a solicitat admiterea recursului și casarea deciziei instanței de apel și a sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând existența unei provocări inadmisibile din partea ofițerului de investigații Ion Dogaru. Condamnatului i s-ar fi pretins suma de 5.000 de lei de către ofițer, cu scopul de a evita aplicarea sancțiunilor contravenționale și de a permite continuarea activității

comerciale cu produse agricole. Apărarea a susținut că ofițerul Dogaru nu avea calitatea legală de agent constatat, în sensul Codului contravențional, astfel că implicarea sa în constatarea contravenției s-a făcut cu depășirea atribuțiilor legale, ceea ce denotă un comportament abuziv și provocator. În pofida reticenței inițiale de a se prezenta la Inspectoratul de Poliție, Ghenadie Gîscă ar fi cedat în urma insistențelor repetate și presiunilor exercitate asupra vânzătorilor săi. În sprijinul tezei provocării, avocatul a invocat și existența altor denunțuri formulate împotriva lui Ion Dogaru, care, în opinia apărării, relevă un tipar comportamental de instigare la fapte de corupție, în scopul înscenării. Inculpatul, fiind o persoană simplă și lipsită de experiență juridică, nu a avut posibilitatea de a documenta provocarea prin probe directe, însă întregul context – conduita ofițerului, lipsa competenței funcționale și presiunile exercitate – ar confirma existența unei provocări incompatibile cu un proces echitabil.

38. Procurorul Pavel Guțan a solicitat respingerea recursului și menținerea hotărârilor, motivând că faptele imputate au fost pe deplin dovedite, iar susținerile privind existența unei provocări sunt vădit nefondate. Inculpatul a acționat din proprie inițiativă, într-o manieră activă și insistentă, oferind și dând suma de 2.000 de lei în scopul coruperii ofițerului, fără ca Ion Dogaru să fi exercitat presiuni sau să fi determinat comiterea faptei. Acuzarea a invocat interceptările și înregistrările convorbirilor din 26 și 28 decembrie 2016, care demonstrează că toate inițiativele de natură corupțională au aparținut inculpatului, fără intervenția agentului statului. Caracterul pretins provocator al conduitei ofițerului Ion Dogaru a fost analizat procedural, în temeiul art. 274 Cod de procedură penală. Prin ordonanța din 17 februarie 2017, un procuror a refuzat pornirea urmăririi penale, act care confirmă inexistența vreunei infracțiuni de corupere pasivă. Procurorul a subliniat că condamnatul avea antecedente contravenționale similare și că a continuat să evite aplicarea legii prin relocarea punctelor comerciale, context în care, la 26 decembrie 2016 a inițiat primele tentative de corupere. Conduita manifestată – inclusiv dorința de a purta discuții în afara inspectoratului și insinuările privind soluționări informale, l-a determinat pe Dogaru să sesizeze superiorii și să inițieze înregistrarea probatorie, fără a depăși rolul pasiv impus de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Agenții statului au acționat exclusiv în scopul documentării unei intenții infracționale preexistente. Referitor la pedeapsă, s-a menționat că fapta a fost comisă la 28 decembrie 2016, fiind corect încadrată juridic potrivit art. 325 alin. (1) Cod penal în vigoare la acea dată, iar modificările introduse prin Legea nr. 228/2024 nu afectează legalitatea hotărârii apelate, aplicarea legii penale mai favorabile urmând a fi analizată doar în faza executării pedepsei.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

39. Cererea de recurs a fost depusă până la 01 septembrie 2023. La acea dată, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri:

...

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

16) norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.”

40. În perioada relevantă, articolul 325 alin. (1) Cod penal prevedea următoarele:

„(1) Promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 6000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

41. Recursul examinat a fost declarat în 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

a. Standarde relevante

42. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

43. Art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în vigoare până la 01 septembrie 2023, a fost interpretat în numeroase cauze (a se vedea hotărârile nr. [1ra-231/2023](#), [1ra-1081/2023](#), [1ra-1309/2023](#)). Conform acestei interpretări, art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală se referă la carențe de motivare sau

erorile grave de fapt. Simplul fapt al dezacordului cu motivarea instanței de apel nu cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) Codul de procedură penală, iar obligația instanței judecătorești de motivare al hotărârii judecătorești ar trebui interpretat ca o obligație a instanței să combată convingător toate argumentele din apel care, dacă ar fi admise, ar schimba soluția instanței (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 100). El nu poate fi interpretat ca obligând instanța să combată argumentele care nu pot avea vreun efect asupra soluției. Acesta este și standardul de motivare impus de art. 6 CoEDO (hotărârile CtEDO [Moreira Ferreira v. Portugalia \(nr. 2\)](#), 2017, § 84; [S.C. IMH Suceava S.R.L. v. România](#), 2013, § 40). De asemenea, instanța de apel poate, printr-o declarație generală, să respingă argumentul invocat în apel, subscriind motivării convingătoare a primei instanțe pentru respingerea argumentului respectiv (hotărârile CtEDO [Garcia Ruiz v. Spania](#), 1999, § 26; [Stepanyan v. Armenia](#), 2009, § 35).

44. În decizia nr. [1ra-1549/2022](#), § 38, Curtea Supremă de Justiție a reiterat că folosirea măsurilor speciale de investigație, cum ar fi agenții sub acoperire, nu încalcă automat dreptul la un proces echitabil. Totuși, având în vedere riscurile de provocare, folosirea acestor măsuri trebuie să respecte anumite limite (vezi hotărârea CtEDO [Ramanauskas v. Lituania](#), 2008, § 51). Urmează a fi analizat comportamentul suspectului și al agentului sub acoperire, precum și garanțiile procedurale împotriva abuzului. Agentul sub acoperire trebuie să aibă un rol pasiv și să nu incite la comiterea infracțiunii care altfel nu ar fi fost comisă (idem, § 55). Printre garanțiile procedurale împotriva abuzului se numără existența informațiilor preliminare că persoana suspectă a fost implicată în activități criminale similare și este predispusă să comită infracțiunea vezi hotărârea CtEDO [Bannikova v. Rusia](#), 2010, § 38), existența unui mecanism clar de autorizare al măsurii (vezi hotărârea CtEDO [Ramanauskas v. Lituania](#), 2008, § 51) și oferirea posibilității procesuale pentru apărare de a invoca efectiv provocarea în procedurile judiciare (vezi hotărârea CtEDO [Bannikova v. Rusia](#), 2010, § 54).

b. Aplicarea standardelor de mai sus în prezenta cauză

45. Recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 16) Cod de procedură penală. Recursul vizează trei aspecte esențiale: (i) pretinsa provocare la comiterea infracțiunilor; (ii) norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție; (iii) nu au fost întrunite elementele infracțiunii. Având în vedere argumentele din recurs (a se vedea para. 29), acesta va fi examinat doar prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

46. Ghenadie Gîscă a susținut că acțiunile sale au fost determinate de provocarea autorităților. Provocarea ar fi fost determinată de refuzul anterior al condamnatului de a plăti „taxă de protecție” unui polițist care activează la IP Buiucani, mun. Chișinău, unde activa și Ion Dogaru.

47. Potrivit acuzării, la 26 decembrie 2016, în biroul Inspectoratului de Poliție Buiucani, Ghenadie Gîscă el i-a promis ofițerului Ion Dogaru suma de 2.000 de lei

pentru a nu-i sista activitatea ilegală de comerț și pentru a evita sancționarea contravențională. La 28 decembrie 2016, Gîscă a remis efectiv suma respectivă, cu scopul de a influența ofițerul în neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu. Instanța de apel a respins teza apărării privind provocarea, constatând că Ghenadie Gîscă a acționat din proprie inițiativă, fără influență nejustificată din partea lui Dogaru. Ultimul a acționat legal, a denunțat fapta anterior remiterii și a fost audiat contradictoriu.

48. La 22 decembrie 2016, în temeiul dispoziției Inspectoratului General al Poliției nr. 34/12-479, au fost dispuse măsuri privind „Relevarea, documentarea și combaterea circuitului ilegal al mărfurilor accizate, produselor contrafăcute, precum și unele măsuri de protejare a consumatorilor și producătorilor autohtoni în perioada sărbătorilor de iarnă” (vol. 1, f.d. 92-95). La 23 decembrie 2016, în Registrul R-2 al Inspectoratului de Poliție Buiucani a fost consemnat raportul ofițerului de investigații Vadim Gîncu. El a informat că, pe sectorul său de deservire, mai mulți agenți economici activează în domeniul alimentației și tind să comercializeze produse accizate de proveniență incertă și mărfuri contrafăcute, introduse ilegal în Republica Moldova. Ofițerul Gîncu a solicitat aprobarea conducerii pentru inițierea activităților de constatare a faptelor semnalate. Acest raport nu menționa numele condamnatului.

49. În temeiul raportului lui Gîncu din 23 decembrie 2016, la 24 decembrie 2016, șeful Secției Investigare a Fraudelor Economice din cadrul IP Buiucani, Constantin Andriuță, a emis o „ordonanță” prin care a dispus pornirea unui proces contravențional în privința unei persoane fizice neidentificate, presupusă că gestiona o rețea informală specializată în comercializarea neautorizată a fructelor și legumelor prin intermediul unor tonete tractabile amplasate pe teritoriul municipiului Chișinău, cu depozit de aprovizionare în or. Durlești. Se invocau indicii privind săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 263, 265 și 273 din Codul contravențional. Codul contravențional nu prevede emiterea unei „ordonanțe” ca formă de pornire a urmăririi contravenționale, ci exclusiv întocmirea unui proces-verbal de constatare a contravenției, cu indicarea expresă a făptuitorului, a faptei și încadrării juridice. Prin ordonanță, au fost desemnați șase ofițeri de investigații cu atribuții de constatare, printre care Ion Dogaru și Vadim Gîncu – autorul raportului inițial (vol. 1, f.d. 11). Potrivit fișei postului, cei doi dețineau deja competența de a constata contravenții, ceea ce ridică dubii asupra scopului real al ordonanței (vol. 1, f.d. 89-90).

50. Martorul Ion Dogaru, audiat în ședința publică, a confirmat că, până la 26 decembrie 2016, a întreprins acțiuni de verificare la unele puncte de vânzare de produse agricole gestionate de condamnat. Deși în actele administrative întocmite în perioada 24–25 decembrie 2016 nu este indicat numele lui Ghenadie Gîscă, martorul a recunoscut că s-a deplasat personal la unul dintre punctele comerciale gestionate de condamnat, unde a inițiat discuții cu vânzătoarea aflată la fața locului și a aflat numărul de telefon al condamnatului. Pe de altă parte, condamnatul a declarat că, între 21 și 24 decembrie 2016, Ion Dogaru ar fi vizitat cel puțin trei

puncte de vânzare gestionate de el, situate în diferite sectoare ale municipiului Chișinău, inclusiv în sectorul Rîșcani, sector în care Dogaru nu avea competență teritorială. În cadrul acestor vizite, ofițerul de investigații ar fi discutat cu vânzătorii, le-ar fi solicitat să-i transmită condamnatului numărul său de telefon și ar fi insistat ca Gîscă să îl contacteze personal.

51. Martorii Natalia Știrbu și Valentina Obrejanu, angajate în punctele comerciale gestionate de Ghenadie Gîscă, au confirmat că mai mulți polițiști, inclusiv Ion Dogaru, s-au prezentat în repetate rânduri la locurile de vânzare amplasate în diverse sectoare ale municipiului Chișinău, căutându-l pe Gîscă. Potrivit acestora, ofițerii au solicitat acte privind proveniența mărfurilor și au interzis continuarea vânzării produselor. Cu toate acestea, în perioada 24-26 decembrie 2016, nu a fost întocmit vreun proces-verbal cu privire la contravenție.

52. Conform descifrării convorbirilor telefonice anexate la dosar (vol. 2, f.d. 29-30), Ion Dogaru l-a sunat la telefonul mobil pe Ghenadie Gîscă pe 23 decembrie 2016, înainte de a fi desemnat oficial, prin ordonanță, cu atribuții de documentare a contravențiilor comise de condamnat (a se vedea para. 49). Dogaru nu a putut explica de unde avea telefonul mobil al condamnatului înainte de 24 decembrie, susținând că a aflat telefonul mobil de la o vânzătoare cel devreme pe 24 decembrie, atunci când a mers la un punct de vânzare neautorizat. Dogaru l-a apelat din nou pe condamnat la 25 decembrie 2016 (vol. 2, f.d. 81-82) și 26 decembrie 2016, de cinci ori consecutiv (vol. 2, f.d. 82-84).

53. După ultima discuție telefonică din 26 decembrie 2016, în jurul orei 14.30, Gîscă s-a prezentat la IP Buiucani. Martorul Ion Dogaru a înregistrat discuția lor cu telefonul mobil al colegului său, Maxim Grosu. Din această înregistrare rezultă că telefonul deja înregistra atunci când condamnatul a intrat în biroul lui Dogaru. Dogaru a susținut că era suspect că condamnatul nu dorește să se întâlnească cu el în clădirea inspectoratului de poliție și din acest motiv a înregistrat discuția din 26 decembrie 2016. Instanța nu găsește această justificare plauzibilă în contextul prezentei cauze. Din actele dosarului nu rezultă că Ghenadie Gîscă era suspectat de fapte de corupție comise anterior, care să justifice înregistrarea.

54. Potrivit înregistrării discuției din 26 decembrie 2016 din biroul ofițerului de investigații Ion Dogaru (vol. 1, f.d. 70-74), care a durat circa 16 de minute, condamnatul îi explica lui Dogaru că nu are acte permissive pentru punctele de vânzări, deoarece acestea expirase la sfârșitul lui noiembrie. În pofida acestui lucru, Dogaru îi solicită condamnatului să aducă actele pe care le are și documente care confirmă de unde a procurat fructele și legumele de la piața angro. Nici pe 26 decembrie 2016 nu a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție și nici nu au fost luate explicații oficiale de la condamnat. La un moment dat, după aproape 10 min. de discuții, fiind întrebat de Dogaru cum intenționează să soluționeze problema, condamnatul a afirmat că situația este complicată și a sugerat că poate oferi 2.000 de lei. După aceasta, Dogaru i-a cerut condamnatului să aducă orice documente pe care le-ar avea acasă, inclusiv autorizații expirate, în

următoarea zi.

55. Potrivit condamnatului, în timpul când se deplasau spre biroul lui Dogaru pe 26 decembrie, Dogaru i-ar fi solicitat condamnatului „taxă de protecție” în sumă de 5.000 de lei, solicitare pe care a refuzat-o. Ion Dogaru a recunoscut că a încercat să înregistreze cu telefonul mobil personal și această discuție, însă această înregistrare nu este la dosar. Dogaru susține că ea nu a fost anexată, deoarece nu a fost reușită.

56. La 26 decembrie 2016, după discuțiile avute cu condamnatul, Ion Dogaru a informat superiorii despre încercarea de mituire de către condamnat. La 27 decembrie 2016, a fost pornită urmărirea penală, fiind emisă ordonanța de recunoaștere a lui Ghenadie Gîscă în calitate de bănuît și dispuse măsuri speciale de investigație, interceptarea și înregistrarea comunicărilor dintre acesta și Ion Dogaru, măsuri care au fost autorizate în aceeași zi (vol. 1, f.d. 14, 19). La 27 decembrie 2016, Ghenadie Gîscă nu s-a prezentat la sediul inspectoratului de poliție, motiv pentru care a fost contactat telefonic de către Dogaru. Condamnatul nu a negat această convorbire, precizând însă că a solicitat amânarea, întrucât nu dispunea de bani (vol. 1, f.d. 20).

57. La 28 decembrie 2016, începând cu ora 09:19, Ion Dogaru a efectuat patru apeluri telefonice către Ghenadie Gîscă, ultimul fiind înregistrat la ora 11:44, moment în care inculpatul a răspuns și a confirmat că se va prezenta la sediul poliției mai târziu. În jurul orei 14:00, Ghenadie Gîscă s-a prezentat în biroul ofițerului Ion Dogaru din cadrul Inspectoratului de Poliție, loc în care era deja instalată tehnică specială autorizată pentru înregistrarea convorbirii, în contextul măsurilor speciale de investigație autorizate. Discuția a durat mai mult de 50 de min. În loc să întocmească procesul-verbal cu privire la contravenție, Dogaru a readus în discuție lipsa documentelor necesare pentru desfășurarea activității de comerț. Condamnatul s-a plâns de dificultățile întâmpinate și i-a propus ofițerului aplicarea unei sancțiuni contravenționale. Ofițerul i-a explicat că aplicarea unei amenzi nu înseamnă că în ziua următoare va putea continua activitatea comercială ilegală. Totodată, i-au fost oferite explicații privind modalitățile legale de comercializare a mărfurilor. În timpul convorbirii, ofițerul a mimat și întocmirea unui proces-verbal cu privire la contravenție (vol. I, f.d. 31–48, 79–80). Abia peste circa 50 de min. de discuții, condamnatul a transmis banii ofițerului.

58. Completul reține că infracțiunea prevăzută la art. 325 alin. (1) Cod penal presupune existența unei intenții directe din partea inculpatului de a oferi sau da bunuri necuvenite unei persoane publice, în scopul influențării conduitei acesteia în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu. Din actele dosarului rezultă că organul de urmărire penală nu avea informații preliminare că condamnatul este implicat în fapte de corupție. Comportamentul lui Dogaru, analizat în ansamblu, nu era unul pasiv. Agentul statului, Ion Dogaru, a fost cel care a căutat contactul cu inculpatul, iar condamnatul a evitat între 24 și 26 decembrie 2016 întâlnirea. Întâlnirea din 26 decembrie 2016 a avut loc la inițiativa lui Dogaru. Deși Dogaru putea întocmi

procesul-verbal cu privire la contravenție încă pe 24 decembrie 2016, având în vedere că punctele de vânzări nu erau autorizate era clar, el nu a făcut acest lucru. El nu a întocmit acest proces-verbal nici pe 26 decembrie 2016, când s-a întâlnit cu condamnatul. În cadrul discuției din 26 decembrie, mesajul lui Dogaru nu a fost direcționat spre documentarea cauzei contravenționale, chiar dacă condamnatul a declarat din start că documentele sale permise sunt expirate. Din conversația avută rezulta aluzia agentului că cazul ar putea fi aplanat. La sfârșitul discuției, Dogaru chiar îi comunică condamnatului să vină în ziua următoare cu actele expirate și cu chitanțe care confirmă procurarea angro a fructelor. În ziua următoare, condamnatul nu s-a prezentat la Inspectorul de Poliție, iar Dogaru l-a sunat insistent. Condamnatul a venit pe 28 decembrie, de asemenea după ce a fost sunat de Dogaru de câteva ori în dimineața zilei. Și din discuția din 28 decembrie nu rezultă intenția clară a condamnatului de a oferită mită. La început, condamnatul cere să fie întocmit procesul-verbal cu privire la cauza contravențională. În pofida acestei solicitări, Dogaru redirecționează discuția de la acest subiect, iar suma de bani este transmisă de către condamnat abia peste 50 de min. de la intrarea în biroul lui Dogaru. Aceste circumstanțe nu permit instanței să ajungă cu certitudine la concluzia că Ghenadie Gîscă ar fi transmis suma de bani lui Dogaru indiferent de comportamentul ultimului. Prin urmare, a avut loc o provocare a lui Ghenadie Gîscă la săvârșirea infracțiunii.

59. Concluzia din paragraful precedent este susținută și de alte circumstanțe ale cauzei. Nu este clară necesitatea creării unui grup de polițiști pe 24 decembrie 2016, pentru a documenta abaterile contravenționale ale condamnatului (a se vedea para. 49), atunci când această procedură nu este necesară pentru a documenta cauzele contravenționale, iar Dogaru avea competența de a documenta cauzele contravenționale și fără acea „ordonanță”. De asemenea, nu este clar de unde Dogaru avea numărul de telefon mobil al condamnatului pe 23 decembrie 2024 și de ce l-a sunat la această dată, dacă el a fost desemnat pentru a se ocupa de cauza condamnatului abia pe 24 decembrie 2016, zi în care, potrivit lui, el a obținut telefonul condamnatului de la un vânzător. De asemenea, înregistrarea audio din 26 decembrie 2016 efectuată de Dogaru cu propriul telefon, în timp ce ultimul se ridica pe scări împreună condamnatului, nu a fost anexată la dosar, deși condamnatul susține că anume în acel moment Dogaru i-a solicitat „taxă de protecție” (a se vedea para. 55). Nu există o confirmare obiectivă a faptului că din acea înregistrare nu se puteau desluși ce au discutat cei doi. Lipsa acestei înregistrări, chiar și nereușite, subminează și mai mult poziția acuzării. Mai mult chiar, aceste elemente sunt de natură să susțină versiunea apărării că Ghenadie Gîscă a fost provocat să transmită suma de bani și documentat, după ce a refuzat să plătească „taxa de protecție”.

60. Art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală prevede că probele obținute prin provocarea la săvârșirea infracțiunii nu pot fi admise. Ar fi fost totuși profund inechitabil dacă apărarea nu ar putea invoca asemenea probe în apărarea sa. Unica soluție echitabilă în cazul constatării provocării la săvârșirea infracțiunii

este achitarea, pe motiv că nu există intenția în comiterea faptei penale și, implicit, a elementelor constitutive ale infracțiunii.

61. Circumstanțele din paragrafele 58-59 nu au fost analizate în coroborare de către instanța de apel și de către prima instanță. Acestea au respins argumentul cu privire la provocare, susținând că Dogaru nu a solicitat bani. Completul subliniază că argumentul cu privire la provocarea în comiterea infracțiunii nu presupune o analiză tehnică a comportamentului agentului, ci o verificare minuțioasă, în baza tuturor circumstanțelor cauzei, dacă inculpatul ar fi comis infracțiunea independent de comportamentul agentului. O asemenea analiză nu a fost efectuată de către prima instanță și de către cea de apel. Completul notează cu surprindere că nicio înregistrare nu a fost analizată minuțios de aceste instanțe, deși înregistrările, în special cele video, sunt cele mai credibile probe în asemenea circumstanțe. Având în vedere cele menționate mai sus, se impune casarea sentinței și a deciziei instanței de apel.

62. Argumentul procurorului, potrivit căruia comportamentul lui Ion Dogaru a fost deja analizat și constatat ca fiind legal într-o procedură anterioară, soldată cu refuzul pornirii urmăririi penale și o încheiere a judecătorului de instrucție prin care această ordonanță a fost menținută, este nefondat. Conținutul ordonanței procurorului sau a încheierii judecătorului de instrucție în această materie nu poate constitui un lucru judecat în această cauză. Nici art. 98 Cod de procedură penală nu prevede că constatările dintr-o ordonanță a procurorului sau dintr-o încheiere a judecătorului de instrucție nu mai urmează a fi dovedite prin alte probe. Ordonanța procurorului doar confirmă că o verificare a fost efectuată și a fost dispusă începerea sau neînceperea urmăririi penale. De asemenea, judecătorul de instrucție doar verifică legalitatea ordonanțelor și nu are nici toate pârghiile, nici competența, de a constata irevocabil că în acest caz nu a avut loc o provocare la săvârșirea infracțiunii (*mutatis mutandis* decizia [nr. 1ra-685/2022](#), § 63).

63. Având în vedere soluția de achitare, instanța dispune restituirea sumei de 2.000 de lei, ridicată conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 28 decembrie 2016, lui Ghenadie Gîscă.

64. Din motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul avocatului Ion Ticu și;

- a) casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2023 și sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 noiembrie 2018;
- b) dispune achitarea lui Ghenadie Gîscă de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

- c) se restituie lui Ghenadie Gîscă suma de 2.000 de lei, compusă din 10 bancnote a câte 200 de lei, ridicate conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 28 decembrie 2016 și care au fost recunoscute drept corp delict prin ordonanța din 30 decembrie 2016.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Vladislav Gribincea

Ghenadie Eremciuc